

אמירת למנצח גו' יענך ביום שאין אומרים תחנון

מענה לשאלה בקשר לתקנת כ"ק אדמו"ר מהור"י צ"נ"ע, שבימים שאין אומרים תחנון ואין אומרים המזמור למנצח גו' יענך, יש לאומרו לאחר התפילה לפני אמירת שיעור תהלים. מהו הגורם חיוב אמירת למנצח יענך - "היום" או "הזמן"? והנפק"מ: אם אחד לא הספיק לומר שיעור התהלים בבוקר בערב שבת ובערב יו"ט, ואומרו אחר הצהרים. הרי ביום שהוא עצמו אומרים למנצח יענך, אלא שבזמן שהוא אומר תהלים אינו זמן אמירת תחנון. האם עליו לומר גם למנצח יענך:

למען תהא אפיקודא דא בלא - הטעם בזה כי כיון שאומר תהלים בלא"כ [= בלאו הכי] מצרף עוד מזמור שבמקצת ממלא החסר ביום זה לגבי ימים אחרים (ומזה ההוראה בשאלותיו) - נקודות דומות להנ"ל (אף שאין דומות לגמרי): ענין גלגול שבועה, הלימוד בסנה' סוגית דקידוש לבנה בטז' בחודש

לפענ"ד (כי לא שמעתי בזה - וגם לא מכללא) - הטעם בזה כי כיון שאומר תהלים בלא"כ [= בלאו הכי] מצרף עוד מזמור שבמקצת ממלא החסר ביום זה לגבי ימים אחרים (ומזה ההוראה בשאלותיו) - נקודות דומות להנ"ל (אף שאין דומות לגמרי): ענין גלגול שבועה, הלימוד בסנה' סוגית דקידוש לבנה בטז' בחודש

לימוד דא"ח ברבים

בזדאי מוסיף אומץ ככל האפשרי והדרוש בלימודו דא"ח ברבים וביחוד בחוגים המיוחדים, וה"ז [= והרי זה] - במצב העכשווי - בגדר מצוה שא"א [= שאי אפשר] לעשותה ע"י [= על ידי] אחרים שאין למעלה מזה וכמבואר במו"ק (ט סע"א) עיי"ש

בזדאי מוסיף אומץ ככל האפשרי והדרוש בלימודו דא"ח ברבים וביחוד בחוגים המיוחדים, וה"ז [= והרי זה] - במצב העכשווי - בגדר מצוה שא"א [= שאי אפשר] לעשותה ע"י [= על ידי] אחרים שאין למעלה מזה וכמבואר במו"ק (ט סע"א) עיי"ש

מילוי שליחותו - לטובת בריאותי

מענה (מחורף תשל"ח) לאחד ששאל אודות תפקידו ומקום שליחותו:

מכ' זה והקודמו נתקבלו.

כמענתי מאז - שליחותו הפצת היהדות באה"ק [= בארץ הקודש] (ובפרט - ב... וסביבותי), אבל ההצלחה בזה תלוי - שיתנהג באופן מסודר, ולכל לראש - פרנסתו ב"ב [= בני ביתו] שי ע"י [= על ידי] משרה קבועה (זו דעתה) - וה"ז [= והרי זה] ציווי התורה.

ולכן לאחר שנתראינו בשמחה וטוב לבב, ולאחרי ש"ק [= שבת קודש] מברכים אדר ראשון - יחזור למילוי שליחותו באה"ק, וה"ז גם לטובת בריאותי.

המצו"ב [= המצורף בזה] לצדקה באה"ק.

אזכיר עה"צ.

אני זה והקודמו נתקבלו. כמענתי מאז - שליחותו הפצת היהדות באה"ק (ובפרט - ב... וסביבותי), אבל ההצלחה בזה תלוי - שיתנהג באופן מסודר, ולכל לראש - פרנסתו ב"ב [= בני ביתו] שי ע"י [= על ידי] משרה קבועה (זו דעתה) - וה"ז [= והרי זה] ציווי התורה. ולכן לאחר שנתראינו בשמחה וטוב לבב, ולאחרי ש"ק [= שבת קודש] מברכים אדר ראשון - יחזור למילוי שליחותו באה"ק, וה"ז גם לטובת בריאותי. המצו"ב [= המצורף בזה] לצדקה באה"ק. אזכיר עה"צ.

ספיקות באמונה

מענה לאחד ששאל שלאחר שלמד בספרי חקירה מגדולי ישראל, התעוררו אצלו ספיקות באמונה, וזה גם משפיע על בריאות הגוף:

בקשר להספקות והשאלות המתעוררות אצלו - מה טוב שלמשך איזה חדשים יסיח דעת מהם לגמרי (לא מלחמה בהספקות), שאז התקוה ש"יבריא", ובמילא יהי מסוגל יותר ומוכשר לפותרם כדבעי. - ולהעיר ג"כ [= גם כן] מהודעת הרמב"ם הל' גרושין ספ"ב, ובל' רבנו הזקן א איד ניט ער וויל און ניט ער קען זיין אפגעריסן פון אלקות.

בנוגע לבריאות הגוף - יעשה כדעה אחידה של שני רופאים מומחים.

אני זה והקודמו נתקבלו. כמענתי מאז - שליחותו הפצת היהדות באה"ק (ובפרט - ב... וסביבותי), אבל ההצלחה בזה תלוי - שיתנהג באופן מסודר, ולכל לראש - פרנסתו ב"ב [= בני ביתו] שי ע"י [= על ידי] משרה קבועה (זו דעתה) - וה"ז [= והרי זה] ציווי התורה. ולכן לאחר שנתראינו בשמחה וטוב לבב, ולאחרי ש"ק [= שבת קודש] מברכים אדר ראשון - יחזור למילוי שליחותו באה"ק, וה"ז גם לטובת בריאותי. המצו"ב [= המצורף בזה] לצדקה באה"ק. אזכיר עה"צ.

לימוד קבוע בעניני יראת שמים בבתי ספר

מענה למנהל ממוסד ליובאוויטש שהזמינוהו להשתתף ולנאום בכינוס השנתי של ארגון 'תורה ומסורה'.
ושאל האם להשתתף ומה צריך להיות תוכן נאומו:

② אופרת אפוקליפס. יצירת (מאן) (גשמי או לא) - על יופיה
על אמת: הכל אובדן מהה' והוא רועה עמו (איאופ חפצת הרעיוה וצדק
- קונה בתים וכו' - ואין לה גשם ~~שירא~~ שירא (הת) להיות יבש - אולי
שלא צדק עכשיו?! וכלל ששאלו העתים אצלנו - ופשוט מהו זה הת' דהוריהם ודקה?
וכן, ואתה רק דקים יכולים לאצו עכשיו. ופשוט מהו זה הת' דהוריהם ודקה?
אך אשר לו כפעים ליום לזיהם לאופ אופר וכיוצא - דאם רוצה ודמיה סקר
של זכה. ויפירדה - ע' גישה זו אקסוס חסיבות הענין, דמאור הת' לזכה
איומים דקים, ורוקם אפריות אתי אלוק ודגא

מוכרח מכו"כ [= מכמה וכמה] טעמים. נקודת נאומו (בשמי או לא - כפי שיראה על אתר): הכל מודים
שא"א [= שאי אפשר] להיות רופא מבלי לימוד חכמת הרפואה ועד"ז [= ועל דרך זה] - בונה בתים וכו' -
ואיך זה אפשר שיגדלו הת' להיות יר"ש [= יראי שמים] - מבלי שילמדום עד"ז [= על דבר זה]?! ובפרט
שנשתנו העתים מלפנים - שאז ראו זה הת' בהוריהם וברחוב וכו', ועתה רק בבי"ס [= בבית ספר] יכולים
ללמדו עד"ז. וד"ל. ופשוט שאין מספיק כלל אמירה לת' אשר 15 רגעים ביום עליהם ללמוד מוסר
וכיו"ב - באם רוצה ובאיזה ספר שרוצה. ואדרבה - ע"י [= על ידי] גישה זו מבטלים חשיבות הענין.
באמור הת': הרי כו"כ לימודים בבי"ס, ורובם מכריחים אותי ללמוד ובזמן קבוע וספרים קבועים וכו'.
ושוכרים ע"ז מורה מיוחד במשכורת וכו' וכו' - ודוקא לימוד זה (דיר"ש) אין לו זמן וכו' - הרי ברור שזהו
ענין דמהיכי תיתא וכו' וכו'. - פשוט שצ"ל [= שצריך להיות] דבורו עד"ז - בכל הברייתקייט ומבלי חת
כלל ובקול רעש (ובפרט שכנראה וואקסט א נייער יש וכו' - והלואי שבעוד מועד יגבילוהו. וד"ל) וידבר
בתוקף וה' יצליחו.

קביעות עתים בלימוד
הנגלה והחסידות

יבצע עתים דאיאופ נגלה ורליאופ חסידות
התן אציקים וכן אעווי, וכפסק (כ"ז) (כ"ז)
ובשיעור - לית שיעור
התן אציקים, ואהיכי
תית - וז"ל שתינו עתים
דמניה" ונתם גסאיקים
דעתם יגו.
15/11
כא/הל
ע"י

יקבע עתים בלימוד נגלה ובלימוד
חסידות והן למיגרס והן לעיוני,
וכפסק רז"ל בעמל וביגיעה - ניט
שפילען זיך מיט דעם, ומהיכי תיתי
- וע"י "שתהיו עמלים בתורה" ונתתי
גשמיכם בעתם וגו'. ודלא כמנהג
פולין.

אלף תלמידים במוסד

מענה לאחד ממנהלי מוסדות חינוך ליובאוויטש:

תפקידו שיהי במוסדותיו אלף ת' [למידים], וכמדובר כו"כ [= כמה וכמה] פעמים. ואין דרכי לאמר אותו הדבר כו"כ פעמים בתורת joke, ח"ו. והוא בדאגה ומרה שחורה ע"ד [= על דבר] מספר הת' דעתה!! פשוט שצ"ל [= שצריך להיות] עשי' במרץ להשיג ת' ולא ארויסלאזען ת' שישנם וכו' - אבל פשוט ג"כ [=גם כן] שצ"ל - מתוך בטחון החלטי בהצלחה, ובמילא - מתוך שמחה גדולה וכמובן - אמתית. ובודאי שסו"ס [= שסוף סוף] יגיע המספר לאלף. ובלבד שכמדובר ישליך המרה שחורה במצולות ים. ועיין זח"ב (קפד, ב): תא חזי עלמא תתאה וכו' אזכיר עה"צ להנ"ל

תפקידו שיהי במוסדותיו אלף ת' [למידים], וכמדובר כו"כ [= כמה וכמה] פעמים. ואין דרכי לאמר אותו הדבר כו"כ פעמים בתורת joke, ח"ו. והוא בדאגה ומרה שחורה ע"ד [= על דבר] מספר הת' דעתה!! פשוט שצ"ל [= שצריך להיות] עשי' במרץ להשיג ת' ולא ארויסלאזען ת' שישנם וכו' - אבל פשוט ג"כ [=גם כן] שצ"ל - מתוך בטחון החלטי בהצלחה, ובמילא - מתוך שמחה גדולה וכמובן - אמתית. ובודאי שסו"ס [= שסוף סוף] יגיע המספר לאלף. ובלבד שכמדובר ישליך המרה שחורה במצולות ים. ועיין זח"ב (קפד, ב): תא חזי עלמא תתאה וכו' אזכיר עה"צ להנ"ל

חלוקת מעות חיטים

בכל שנה שלח הרבי מטעם המזכירות סיוע כספי למשפחות לקראת החגים. המזכיר וסב החתן, הרב שלום מענדל סימפסון, שהיה אחראי על כך, היה מכין את רשימת המקבלים ומכניסה לאישור אצל הרבי. לקראת חג הפסח תנש"א, כאשר הכניס את הרשימה, הורה הרבי להוסיף עוד משפחות לרשימה. בהמשך לזה הכניס הרב סימפסון את הפתק שלהלן, ונענה:

נת' ות"ח
כולל על ההבטחה

כ"ק אדמו"ר שליטי"א

מצו"ב ההמחאות למעי"ח לפסח הבע"ל, והרשימה עם רשימת ההוספות לפסח תנש"א - ההוספות יוסדרו אי"ה מחר ערשי"ק ר"ח ניסן.

שלום מענדל

שלום
כ"ק אדר אג"ט

הערות הרבי לנוסח תפילה שהכין אחד הרבנים
שכובד לומר בפתיחת הסנאט בארצות הברית:

אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ - אֱלֹהֵינוּ הַיָּחִיד

Sovereign of the Universe, Merciful Father in Heaven 1

May this hour be an hour of favour and acceptance in your sight.

Our hearts are lifted unto you in gratitude for your mercies and kindness towards the people of these blessed United States. More especially, do we thank you, O' Lord, for bestowing upon this great land, legislators and statesmen who have guided the destiny and stirred the hearts of men and women, young and old, to serve their country in truth and loyalty. 2 3

Grant strength and wisdom to these dedicated public servants to benefit the citizens of our wonderful country and to increase peace and plenty in all the world. We pray to you A-mighty G-d, for the gift and the will to inspire this generation to greater service to mankind and the advancement of the cause of democracy 4

Our needs are many and we grope in perplexity. Help us O' Lord to remove doubt and fears and to strengthen faith and confidence. May we find grace and good understanding in your sight and in the sight of man.

Bless this august assembly; them, their wives, their sons and daughters. 5
May those who occupy themselves with the affairs of our country always faithfully seek its welfare, its advancement, its growth and security.

6
Pour down thy beautiful blessing upon our distinguished and beloved President, Lyndon B. Johnson, his family and all the peoples of this great democracy, so that peace and prosperity, freedom and tolerance increase and endure through - out the length and breadth of its borders. Let those at the helm of state ever be guided by wisdom, foresight and vision in all their deliberations for the welfare of this nation and the nations of a disturbed world longing for peace and stability.

We pray to the Ruler of the Universe that His blessing continue to be bestowed on all the inhabitants of our country, that fears and dangers, prejudice and malice be removed from its borders, and that all its citizens of all faiths, 7 will know the joys of prosperity, tranquility and peace.

AMEN.

TEXT OF INVOCATION PRAYER DELIVERED BEFORE THE UNITED STATES SENATE

ON APRIL 25, 1966 BY

SECRETARY OF RABBI OF LUBAVITZ
RABBI H. FEIGIN.

מוכרז כ"ז אדמו"ר שלימ"א מליובאוויטש
הרב יחזקאל פייגין

ADDRESS: RABBI I. SCHNEERSOHN, OTWOCK, PRUSA 6. (POLAND).

ב"ה ס"ו שנת הרצ"ט.
אקטובר 1929.

כבוד ידידי הרה"ג הנודע לשם תהלה
ווא"ח אי"א מוהר"ר אליהו אייזיק סימפסאן
ברוקלין.

שלום וברכה.

בשמחה קבלנו הידיעה מהידוש סידור ענין המעשר חדשי של כ"ק אדמו"ר שלימ"א וסידור עבודה הועד וכספודר סכר קכל כבודו על עצמו נשיאות ועד המעשר והכנים עצמו בזה בסידור הדבר ובהעוררות ירידנו הרה"ג הרה"ש שי' לענין העוררות אנ"ש למחר להכיע לכבודו חודה עכור זה, איש פנימי כמותו וראי עומד הוא למעלה מזה גם למחר לכקש שלא להפסיק העבודה כידוע לכבודו אשר כל העוררות טובה ע"פ רוב היא כמו כל ענין בללא אשר בכוא לפועל העבודה, באה התקררות, וצריכים לזה החזקות יחירה שלא התקרר הדבר והנה באמת היא החלה טובה אבל צריכים בעת השתדלות יחירה להרכות חברים משלמי המעשר כמדת המרובה כי בכלל צריכים לידע אשר התעסקות המעשר חדשי צריך התעסקות סמסמס יחירה וע"כ צריכים לסדרו היח"י דבר ממש"י ולהחזיק נכאים כמדת הראוי' שלא להרכות על אחד יותר מדאי.

עוד הי' ראוי כיושב ראש הועד אשר כבודו יגענין בענין אחד אשר הורה בכר הנטיין כי נחון הוא, והוא כי י"ח הרכה אנשים אשר באום אופן לא ירצו להתחייב במשך בחשלום חדשי או נחתי איזה סכום שיהי' כי כסכום כי אין רוצים לאמר איזה סמתיכות ולפועל הם באלו אשר במשך השנה אינו מספרך כי יתנו סכום ממש"י וע"כ הי' ראוי אשר כבודו עם יתר חברי הועד יעשו עוד רשימה בתור רשימה השערה של החתיכות היינו לע"י השיטה שאין שייך לדנו עממם אדות השלום חדשי או אדות קביעות, אבל כעצמם צריך להי עליהם השערה ויהי' רשום אצלם בתור חבויים משלמים, ויהי' למשל קביעות לכקש פעם בשנה חרשים ושיכרום במה יתנו י"ח וראיהי' כמותם כי הוא דבר נחון סדר כזה בכללות כמה פעמים עלה לי' לשמוע מכ"ק (הרי בכלל אינו מדבר הרבה בענינים אלו כמובן) חסידים וייסן גיט ואס זיי וערן אן, ואס מען גיט מיר קיין מנוחה גיט פעם אמר לי עם ועם וען עם איז פארדריטן אויף דעם, הנוני חושב אשר אם יתעסקו בהמעשר החדשי כראוי וחתיקה בסדר מטודר ולא להעמיט על אחד יותר מדאי ולחלק ולחלק העבודה כראוי, הנוני חושב אשר כמדת ידועה יכול להסתדר בעזה"י מעמדו של כ"ק ושיהי' לו חסונות כמדת ידועה, ואשרי חלק האנשים אשר יהי' להם התחשנות וחלה בזה יום די' שבט העבר נסע כ"ק אדמו"ר ילי"א אלסענסאריזם לייבא על איזה חדשים להתעסק ברפואות כפי הדרוש לכריאותו יעזר הש"ת ויהי' לחועלת ולרפואה שלמה בקרוב, הנוני שולח בזה לכבודו העתק הסכת של כ"ק שילח לא כבר לאחר והוא סכת מענין כמובן אשר בחרתי במכתב זה ככונה אשר כבודו ימצא בו גם חומר להספיה בענין המעמד בכל דבר נכנס תניי' ירידו הי"י.

מכתב ממזכירו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ לסבו-זקנו של החתן,
הרה"ג הרה"ח ר' אליהו יאכיל סימפסון, שעל שמו נקרא החתן, בנוגע ל"מעמד"

By the Grace of G-d
10th of Nissan, 5721
Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing:

This is in reply to your letter and questions:

(1) Regarding the Mechitzah in the synagogue.

You mention several explanations which have been suggested to you, according to which the necessity for a Mechitzah would be qualified and limited to certain conditions only.

Let me preface my answer with a general observation about a misconception in this matter. It is a mistake to think that the Mechitzah is degrading to the honor or dignity of the Jewish woman. The best proof of this is that although the love of parents for their children is not only a very natural one, but has even been hallowed by the Torah, as we pray to G-d to show us the same fatherly feeling ("As a father has mercy on his children"), yet there is a Din in the Shulchan Aruch¹ that it is forbidden to kiss one's children in Shul, and, moreover, even-not during the time of prayer. Not to mention the Din of the Torah to esteem and honor every human being created in the "image" of G-d. To think that there could be anything degrading in the Mechitzah is to betray complete ignorance not only of the significance of the Mechitzah but of the whole attitude and way of the Torah.

The inner and essential reason for the Mechitzah - since you insist on an explanation - is that the synagogue, and the time of prayer in general (even when recited at home), are not merely the place and time when a formal petition is offered to Him Who is able to fulfill the petition; it is much more profound than that. It is the time and place when the person offering the prayer unites himself with Him to whom the prayer is offered, by means of the prayer. And as our Sages declare: Know before whom you stand: before the Supreme King of kings, the Holy One, blessed be He. "Know" (da), as the term daas is explained in the Tanya, in the sense of unity, as in "And Adam knew Eve." The union of two things can be complete only when there is not a third element involved, be it even a matter of holiness and the like.

From the above it follows that there certainly must be nothing to distract the attention and the

attunement of the heart and mind towards the attainment of the highest degree of unity with G-d.

From the above it also follows that the separation of the sexes by a Mechitzah has nothing to do with any particular condition or state in the women, as has been suggested to you.

It further follows also that the purpose of the Mechitzah is not just to set up a visible boundary for which a Mechitzah of several inches might do, but it must be one that completely hides the view, otherwise a Mechitzah does not accomplish its purpose."

I have indicated above, though quite briefly, some of the basic facts about a Mechitzah and the essential explanation behind it in order to answer your questions and satisfy your curiosity. I must say, however, quite emphatically that the approach of measuring Torah and Mitzvoth by the yardstick of the limited and often fallacious human reason is totally wrong. The human intellect is a very unreliable gauge, and quite changeable from one extreme to the other. Even in the so-called exact sciences, the unreliability of human reason and deduction has been amply demonstrated, and what was one day considered as an "absolute" truth is the next abrogated with equal certainty and absoluteness. Hence to presume to make conditions in regard to the eternal and G-d-given Torah and Mitzvoth is completely out of place.

Therefore, inasmuch as we have been instructed to have a Mechitzah in the house of prayer, it would violate even the common sense to present a petition to the Almighty in a manner which displeases Him, and to add insult to injury, to declare that "the reason I do not accept this regulation is because ~~in~~ my human intelligence suggests to act otherwise than is the will of the En Sof, yet, Please fulfil my request anyway!"

Much more should be said on this subject, but it is difficult to do so in a letter.

(2) You ask, How can one accept the Mishnah "All Israel have a portion in the world to come" and how, by the widest stretch of the imagination, can one believe that the worst "apikores" will have a share in the world to come?

The answer to your question may be found in various sources and is especially illuminated in the sources of Chasidus at length.

The belief of our Jewish people in true Monotheism is, of course, the very basis of our faith and way of life. This means not only that there is only One G-d and none other beside Him, but "nothing else beside Him" (ein od milvado). The whole Creation and all the worlds have no reality of their own, for there is only one Reality - G-d, inasmuch as a spark of G-dliness animates and keeps everything in

existence, as it is written, "By the word of G-d the heavens were created" etc. This "word" of G-d is the essence and reality of everything.

Thus, the individual you call "apikores" is also animated by the "word" of G-d, which is surely eternal, for that individual is also a part of Creation and is animated and sustained in the same way. Except that it was the will of the Creator that this individual, ^{as all} created by the word of G-d, should have complete freedom to choose good or bad, life or death, as it is written, "Behold, I place before you this day life and good, and death and evil". The individual who misuses this gift of freedom and chooses evil, loses and forfeits that part of his G-d-given energy which went into the commission of the sin or omission of the Mitzvah, which, had he chosen otherwise, would have been imbued with an eternal quality. However, the very essence of his reality, that is, that which has been created and came into being by the word of G-d, cannot be destroyed, so long as it retains its essential character. It can only be soiled and stained by sin, G-d forbid.

But inasmuch as every individual Jew is a "whole world," as our Sages said, and, moreover, the whole universe was created for his sake, and as the Sages commented on the word "Breishis" - for the sake of Yisroel called "Reishis," the Jew who sinned must undergo various transformations and stages of purgatory to be cleansed of the impurities which had attached themselves to his soul, which is his essence, and which has a portion in the world to come because of its eternal quality.

This is also what our Sages ~~xx~~ meant when they succinctly said - as they often compress a far-reaching idea into a few concise words by way of explanation immediately following the statement in the said Mishnah of Kol Yisroel: "For it is written, 'And Thy people are all righteous... a branch of My planting, the work of My hand to be glorified ~~(by thee)~~'" Because every Jew contains in him something which is like a branch of the Divine Tree and the work of G-d's own hands, it is eternal, and that is why "Every Jew has a portion in the world to come."

I trust that in harmony with your search for knowledge which you display in your letter, you have regular daily periods of study of the Torah and the Torah view, and that is the kind of study which leads to action and practice in the daily life, as our Sages emphasized that the essential thing is the deed.

The enclosed message ~~xxx~~ will surely be of interest to you.

Wishing you and your fellow students a kosher, happy and inspiring Pesach,

With blessing

By

